

ಶಿವಕಾರ

■ ವಿವೇಕಾನಂದ ಕಾಮತ್

ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾನ

‘ನಡೀರಿ ಹೋಗೋಣ.. ಬಿಸಿಲೇರ್ತಾ ಇದೆ. ನಂಗೆ ಪರಿಕ್ಷೆಗೆ ಓದೋದಿದೆ..’. ಅವಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಅವನು ನಿರಾಶನಾಗಿದ್ದ. ಯಾವುದೋ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತಂತೆ ಅವಳ ಕೈ ಬಳಸಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೇ ಅವಳನ್ನು ಎದೆಗಾಸಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೋ ಏನೋ! ತಾನು ಬಯಸಿದ ಒಲವು ಅವಳ ಕಂಗಳಲ್ಲೂ ತುಳುಕಿತ್ತು. ಅಥವಾ ತನಗೆ ಹಾಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತೇನೋ! ತಾನು ಇವಳಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸೋತಿರುವೆನಲ್ಲಾ.. ತನಗೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿನೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅಪೂರ್ವಳ ಸಾಮೀಪ್ಯವೆಂದೇ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂಚಿನಂತೆ ಆ ಮನೆ ತೊರೆದು ಹೋಗಬಿಡಬಹುದಿತ್ತು.

